

РЕШЕНИЕ

№ 26

гр. Пловдив , 09.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 3-ТИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ в
закрито заседание на девети юни, през две хиляди двадесет и първа година в
следния състав:

Председател:	Вера Ив. Иванова
Членове:	Катя Ст. Пенчева
	Величка П. Белева

като разглежда докладваното от Вера Ив. Иванова Въззивно търговско дело № 20215001000389 по описа за 2021 година

Производство по реда на чл. 25, ал.4, изр.2 от ЗТРРЮЛНЦ и по чл. 248,ал.3,изр.2 от ГПК.

Обжалвано е решение № 260058, постановено в закрито съдебно заседание на 12.04.2021 г. от Окръжен съд-Пазарджик по т.д. № 34/2021 г. , с което е отменен по жалба на „Ж.“ЕООД, ЕИК отказ на длъжностно лице по регистрация при АВ № 20210225134522-3/4.03.2021 г., постановен по заявление рег. № 20210225134522/25.02.2021 г. за вписване в ТР към АВ на промяна в обстоятелствата по партидата на дружеството и е указано на длъжностното лице по регистрацията към А. по в. да извърши вписване на заявените обстоятелства по заявление образец А4 с вх. № 2020715124355 от 25.02.2021 г.

Обжалвано е и определение № 260264, постановено в закрито заседание на 20.04.2021 г. от Окръжен съд-Пазарджик също по т.д. № 34/2021 г., с което е допълнено решение № 260058/12.04.2021 г. в частта за разноските, като е осъдена „А. по в.“-гр.С. да заплати на „Ж.“ЕООД-гр.П. сторените по делото

разноски в общ размер на 415 лв., от които 15 лв. ДТ и 400 лв. договорено и заплатено адвокатско възнаграждение.

Жалбоподателят А. по в.-гр.С. моли решението от 12.04.2021 г. да бъде отменено като незаконосъобразно, неправилно по съображения, изложени в жалбата, подадена на 20.04.2021 г. Претендира за присъждане на разноски на основание чл. 25,ал.6 от ЗТРРЮЛНЦ във вр. с чл. 81 от ГПК за юрисконсултско възнаграждение. Моли да бъде отменено и определението от 20.04.2021 г. като незаконосъобразно, неправилно по съображения, изложени в частната жалба, подадена на 28.04.2021 г.

Ответникът по жалбите „Ж.“ЕООД-гр.П. моли жалбата против решението да бъде отхвърлена като неоснователна по съображения, изложени в отговор, подаден на 29.04.2021 г., като не е взел становище по подадената частна жалба. Претендира за присъждане на разноски за производството по жалбата пред апелативния съд в размер на 400 лв. за платено адвокатско възнаграждение.

Пловдивският апелативен съд провери законосъобразността на обжалваните актове във връзка с оплакванията на жалбоподателя, прецени обстоятелствата по делото и намери за установено следното:

На 4.03.2021 г. е постановен от длъжностното лице по регистрацията при А. по в. отказ № 20210225134522-3 по заявление вх. № 20210225134522/25.02.2021 г., с което е направено от страна на „Ж.“ЕООД-гр.П. чрез пълномощник адвокат К.К. искане за вписване на промени относно регистрираните обстоятелства – вписване на съдружници, промяна на правноорганизационната форма на дружеството от ЕООД на ООД, съответно, промяна във фирмата на дружеството, нов управител, приемане на дружествен договор. Посочено е в отказа, че при извършената проверка на основание чл. 21 от ЗТРРЮЛНЦ е установено, че на проведеното ОС В. Г. е представлявана от пълномощник И. С. Г., като в информационната система по чл. 28б от ЗВВД е отбелязано, че И. С. Г. участва в лично качество и като представител на В. С. Г., което обстоятелство не се установява от нотариалното удостоверяване на приложения протокол, където липсва отбелязване, че И. С. Г. гласува и в качеството си на пълномощник. Посочено е още, че в указания от 26.02.2021 г. е изискано остраниране на посочената

нередовност, изискано е и приложеното пълномощно за представителство пред ОС на В. Г. да е с нотариална заверка на подпис и съдържание, доколкото в посочения протокол е взето решение за избор на управител и същото е представено с нотариална заверка на подписите и съдържанието, извършени едновременно, като посочените в указанията пропуски не са отстранени от заявителя в срока по чл. 19,ал.2 от ТПРЮЛНЦ, поради което следва да бъде постановен отказ.

На 12.03.2021 г. е получена в окръжния съд с вх. № 262965 жалбата с вх. № 20210309103915, подадена на 9.03.2021 г. чрез АВ, несъмнено в срок с оглед нормата на чл. 25, ал.1 от ЗТПРЮЛНЦ. С жалбата до окръжния съд се твърди, че отказът е неправилно постановен, тъй като със заявлението е поискано вписване на приетите на 3.02.2021 г. решения на ОСС за конституиране на наследниците на починалия едноличен собственик на капитала като съдружници в дружеството, за промяна на правноорганизационната форма на дружеството от ЕООД на ООД, за избор на управител и за приемане на нов дружествен договор. Твърди се, че на 25.11.2020 г. е починал едноличният собственик на капитала и управител на дружеството „Ж.“ЕООД, след което неговата най-голяма дъщеря В. С. Г., която живее в гр. Т., Р., изпраща писмо на останалите наследници (съпруга, син и дъщеря), че желае дружеството да продължи дейността си и тя да придобие членство, да стане съдружник в него с наследената $\frac{1}{4}$ от дяловете в капитала. Твърди се, че на 14.01.2021 г. всички наследници провеждат събрание с комуникация по вайбър и заявяват желанието си да станат съдружници, като всеки от тях поеме по $\frac{1}{4}$ от дружествените дялове, като протоколът се подписва от тримата присъстващи в България наследници и се изпраща на живеещата в Р. наследници, която също го подписва и го връща подписан по пощата. Твърди се, че живеещата в Р. наследница В. С. Г., ЕГН ... подписва и пълномощно, с което упълномощава И. С. Г. да я представлява с всички права във връзка с уреждане на въпросите относно дружеството, включително да я представлява с всички права при провеждането на ОС на 3.02.2021 г.,което подписано пълномощно тя изпраща по пощата в България. Твърди се, че на 3.02.2021 г. е проведено общото събрание, на което са приети решенията и на което живеещата в Р. наследница В. С. Г. се представлява от И. С. Г. съгласно посоченото пълномощно, като протоколът от ОСС се

заверява относно подписи и съдържание от нотариус. Твърди се, че след подаването на заявлението А4 на 25.02.2021 г. са дадени на 26.02.2021 г. указания да се приложи решение на ОС за избор на управител с нотариално удостоверяване на подписа на В. Г. и пълномощно с нотариална заверка на подпис и съдържание по отношение представителство при приемане на избор на управител. Твърди се, че на същия ден е подадено заявление Ж1 с обяснения относно разпоредбата на чл. 137, ал. 6 от ТЗ и относно посочването в протокола, че И. Г. присъства в лично качество и като представител на живеещата в Р. наследница В. С. Г., ЕГН Твърди се, че отново е дадено указание упълномощаването за представителство на ОС на основание чл. 37 от ЗЗД да бъде в същата форма, предвидена в чл. 137, ал. 4 от ТЗ, т.е. за представяне на пълномощно, изхождащо от неприсъствалия на ОС съдружник, с нотариална заверка на подпис и съдържание, като след тези повторни указания следва обжалваният отказ. Посочва се, че в самия протокол от 3.02.2021 г., в текста и при подписите, ясно е посочено, че И. Г. присъства в лично качество и като представител на В. С. Г., ЕГН ..., поради което нотариусът е заверил три подписа и протоколът от ОСС е в съответствие с чл. 137, ал. 4 от ТЗ. Посочва се, че след отказа е посетена кантората на нотариуса и той за избягване на всякакви съмнения е поставил още една заверка на протокола, в която ръкописно е изписал, че заверява подписа на И. Г. лично и като пълномощник на В. С. Г.. Относно формата на пълномощното като причина за отказа, която според ДЛР следва да е с нотариална заверка на подписа и съдържанието жалбоподателят твърди, че в ТЗ съществува норма, която не може да бъде игнорирана, а именно чл. 137, ал. 6 от ТЗ, с която законодателят при приемане на измененията в чл. 137 от ТЗ относно специалната форма за някои от решенията на ОСС е преценил, че формата на пълномощното не трябва да бъде променяна. Не споделя тезата, че пълномощното следва да бъде във формата, в която е и протоколът от ОСС, защото законодателят бил пропуснал да промени тази алинея. Пзовава се на съдебна практика (решение № 1186/11.08.2020 г. на СГС по т.д. № 1383/2020 г. и решение № 42/1.07.2020 г. на ОС-Шумен по т.д. № 52/2020 г.). Счита за неправилно пзоваването на нормата на чл. 37 от ЗЗД, когато се касае за представителство на ОС, защото тя касае формата на пълномощно за сключване на договори, а протоколът на ОСС не е договор. Заявява, че това пзоваване е неправилно и защото в същия член на ТЗ, в

който се урежда специална форма за някои решения на ОСС, съществува изричен текст, който посочва формата на пълномощното за представителство на ОСС. Твърди, че не почива на закона, тъй като има изрична законова норма, интерпретацията, която е направена от ДЛ, постановило вторите указания, а именно, че ако се приеме, че по отношение на упълномощаването е приложима формата за пълномощно, предвидена в чл. 137,ал.6 от ТЗ, то тогава изменението на закона, изискващо утежнена форма за протоколите на ОС по отношение на посочените решения, би се обезсмислило чрез възможността за лесното му заобикаляне посредством представяне на пълномощно в обикновена писмена форма, като запълване на празнини, аналогии, по-силно основание и други могат да се правят, когато липсва норма. Обръща внимание и на обстоятелствата, че четиримата законни наследници искат да спасят дружеството от служебно прекратяване съгласно чл. 155,т.3 от ТЗ, като проблем е невъзможността на живеещия в чужбина наследник да заверява документи в специална форма, защото трябва да пътува със самолет до българско консулство или, при заверка при руски нотариус, е необходим апостил от МП, за което също е необходимо пътуване със самолет, като В. С. Г. при това е била в напреднала бременност и наскоро е родила, като тя е отказвала да извършва заверки, но е заявила желание да стане съдружник. Посочва, че в процедурата няма никакви злоупотреби, не се прехвърлят дялове, не се изключват съдружници, не се нарушават лични и обществени интереси, тъй като четирима наследници поемат наследствените дялове и стават съдружници при равни права. Заявява, че основният аргумент за законността на процедурата е правен – съдружник може да бъде представляван в ОСС с изрично писмено пълномощно. Затова моли отказа да бъде отменен, и да бъде указано на ДЛР при АВ да впише заявените промени в обстоятелствата. Моли за присъждане на разноски – 15 лв. ДТ и адвокатско възнаграждение в размер на 400 лв. С жалбата е представено пълномощно от 8.01.2021 г. от И. Г. за адвокат К.К. и договор за правна защита и съдействие от 8.03.2021 г.

Съгласно разпоредбата на чл. 25,ал.2,изр.3 от ЗТРРЮЛНЦ, от АВ е подаден до окръжния съд отговор по жалбата на „Ж.“ООД-гр.П.. Посочва се, че е поискано вписване на обстоятелства по партидата на дружеството, а именно промяна на управители и промяна на съдружници във връзка с

настъпилата смърт на едноличния собственик на капитала и управител на дружеството С. В. Г.. Посочва се, че съгласно разпоредбата на чл. 137,ал.4 от ТЗ е поставено изискване за нотариално удостоверяване на подписите и съдържанието на протокола от ОС за взети решения за приемане и изключване на съдружници, даване съгласие за прехвърляне на дружествен дял, избор на управител, като в процесния случай се иска вписване на промяна на управители и промяна на съдружници. Посочва се, че с протокола от 14.01.2021 г. е взето решение и в представения нов дружествен договор е предвидено протоколите от ОСС да се съставят в обикновена писмена форма съгласно изключението, предвидено в чл. 137,ал.4 от ТЗ, но до вписване на решение относно изменение или допълнение на дружествения договор това решение не е влязло в сила съгласно чл.140,ал.3 от ТЗ. Счита се, че документът в случая следва да бъде скрепен с нотариално удостоверяване на подпис и съдържание съгласно чл. 137,ал.4 във вр. с ал.1,т.5 от ТЗ, поради което и упълномощаването за представителство на ОС на основание чл. 37 от ЗЗД следва да бъде в същата форма. Отбелязва се, че в нормата на чл. 137,ал.6 от ТЗ е предвидено изискване за обикновена писмена форма на пълномощното, но тази норма възпроизвежда дословно старата норма на чл. 137,ал.4 от ТЗ, приета през 1991 г., когато не е било предвидено изискване протоколът на ОС да е с нотариална заверка на подписа и на съдържанието, извършени едновременно, а е било достатъчно да се спази обикновена писмена форма на протокола, поради което формата на пълномощното на представителя на съдружника по сега действащата норма на чл. 137,ал.6 от ТЗ следва да е съобразена с формата, предвидена в новите норми на чл. 137,ал.4 от ТЗ и на чл. 37 от ТЗ. Позицията се на решение № 621/24.04.2020 г. по т.д. № 1891/2019 г. на СГС, решение № 4566/9.10.2018 г. по т.д. № 154/2018 г. на ОС-Благоевград и решение № 804/20.09.2019 г. по т.д. № 1469/2019 г. на ОС-Варна. Моли жалбата да бъде оставена без уважение. Претендира за присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение. Заявява възражение за прекомерност на претендираните разноски от жалбоподателя.

С обжалваното съдебно решение окръжният съд приема, че са основателни доводите в жалбата за неприложимост на разпоредбата на чл. 37 от ЗЗД относно пълномощното за представителство на съдружник в ОС, тъй като е налице специална разпоредба, а именно тази на чл. 137,ал.6 от ТЗ,

която изключва приложението на общата разпоредба на ЗЗД, която се прилага по отношение на договорите и едностранните сделки, освен ако приложението ѝ не е изключено. Съдът приема, че при взимане на решенията, чието вписване е заявено, наследници са присъствали лично, а В. Г. е представлявана надлежно, тъй като пълномощното, с което е учредена представителна власт на И. Г., е писмено и изрично. Съдът преценява, че представените документи удостоверяват настъпването на заявените за вписване обстоятелства – смъртта на едноличния собственик на капитала и взимане на решения от наследниците му за продължаване на дейността на дружеството, приемане на нов дружествен договор и избор на управител, - както и спазването на особените изисквания относно формата на протокола и представителството при взимане на решенията. Затова съдът отменя постановения отказ.

Съобщения за постановеното от окръжния съд решение е изпратено на 13.04.2021 г. до АВ и до жалбоподателя чрез адвокат К..

На 14.04.2021 г. от страна на „Ж.“ЕООД чрез адвокат К. е подадена по куриер молба, получена в окръжния съд с вх. 264207/15.04.2021 г., с която на основание чл. 248 от ГПК се иска съдът да допълни решението си, като осъди АВ да заплати на дружеството сумата 415 лв. за разноски в производството.

С отговор от 20.04.2021 г. АВ моли молбата да бъде оставена без уважение, тъй като относно разноските за адвокатско възнаграждение в размер на 400 лв. няма представени доказателства, че тези разноски са сторени. Заявено е, че с молбата е представен договор за правна защита и съдействие от 8.03.2021 г., но не са представени банкови документи, удостоверяващи плащане на сумата в размер на 400 лв. Заявено е, че в приложения договор за правна защита и съдействие не е уговорен начин на плащане на договорената сума – в брой или по банков път, размер на сумата, предмет на правната защита. В случай, че съдът приеме, че разноски за възнаграждение за адвокат са сторени и следва да бъдат присъдени на жалбоподателя, моли същите да бъдат намалени поради прекомерност. Пзовава се на нормите на чл. 7, ал. 1, т. 7 и на чл. 11 от Наредба №1/9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, според които възнаграждението е в размер на 200 лв., и счита, че претендираното

възнаграждение следва да бъде намалено до размер от 200 лв.

С постановеното на 20.04.2021 г. определение окръжният съд приема, че по делото са приложени квитанция за платена ДТ в размер на 15 лв. и пълномощно с договор за правна защита и съдействие с договорено възнаграждение в размер на 400 лв., в което е записано с цифри и словом 400 лв., както и платена сума, от които в брой с цифри и словом 400 лв. Съдът приема за неоснователно възражението за представянето на банкови документи, удостоверяващи плащане на сумата в размер на 400 лв., тъй като в договора за правна помощ е отразен начинът на плащане на сумата, нейният размер и правната защита. Съдът приема за неоснователно и възражението за прекомерност на направените разноски, тъй като съгласно чл. 11 от Наредба №1/2004 г. в охранителното производство се дължи плащане на възнаграждение в минимален размер от 200 лв. Затова съдът намира, че решението следва да бъде допълнено, като се присъдят разноски на жалбоподателя в размер общо на 415 лв. За това определение на окръжния съд АВ е уведомена на 23.04.2021 г.

На 16.04.2021 г., в законоустановения срок, е подадена (изпратена по куриер) до апелативния съд от А. по в. жалбата против решението от 12.04.2021 г., получена с вх. № 264344/20.04.2021 г. С нея жалбоподателят твърди, че решението на окръжния съд е неправилно, тъй като разпоредбата на чл. 137,ал.4 от ТЗ поставя изискване за нотариално удостоверяване на подписите и на съдържанието на протокола от ОС за взетите решения от посочените в нормата видове, като исканите за вписване в случая промени са за вписване на промяна на управители и промяна на съдружници и те попадат сред визираните в чл. 137,ал.4 от ТЗ, поради което се изисква нотариално удостоверяване на подписите и съдържанието на протокола от ОС, проведено на 14.01.2021 г., и упълномощаването за представителство на ОС на основание чл. 37 от ЗЗД следва да бъде в същата форма. Твърди, че в нормата на чл. 137,ал.6 от ТЗ е предвидено изискване за обикновена писмена форма на пълномощното, но тази норма възпроизвежда абсолютно дословно старата норма на чл. 137,ал.4 от ТЗ, приета през 1991 г., когато не е било предвидено изискване протоколът от ОС да е с нотариална заверка на подписа и на съдържанието, извършени едновременно, а е било достатъчно да се спази обикновена писмена форма на протокола, поради което формата на

пълномощното на представителя на съдружника по сега действащата норма на чл. 137,ал.6 от ТЗ следва да е съобразена с формата, предвидена в новите норми на чл. 137,ал.4 от ТЗ и на чл. 37 от ЗЗД. Пзовава се на решение № 621/24.04.2020 г. по т.д. № 1891/2019 г. на СГС, решение № 4566/9.10.2018 г. по т.д. № 154/2018 г. на ОС-Благоевград и решение № 804/20.09.2019 г. по т.д. № 1469/2019 г. на ОС-Варна. Моли да бъде отменено решението на окръжния съд и да бъде потвърден отказа. Претендира за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер на 300 лв.

С отговора на жалбата ответникът по нея „Ж.“ЕООД-гр.П. твърди, че жалбата е неоснователна, защото изложената от АП аргументация може да се обобщи в това, че променяйки изискването за форма на протокола на ОСС законодателят е пропуснал да промени изискването за форма на пълномощното. Заявява, че не може да се игнорира позитивна правна норма с аргумент, че поради приети изменения в други текстове тя не следва да се прилага. Заявява, че приемайки новата алинея 4 на чл. 137 законодателят е можел да промени и текста, касаещ формата на пълномощното, можел е изцяло да отмени този текст, но не го е направил. Заявява, че ако е била премахната старата алинея 4, предвиждаща обикновена писмена форма на пълномощното, би могло да се прилага аналогията от чл. 37 от ЗЗД, въпреки че и това би било спорно, тъй като чл. 37 от ЗЗД урежда формата на пълномощното за сключване на договори, а протоколът на ОСС не е договор. Заявява, че посочените в жалбата три съдебни решения не могат да променят правния извод, че при наличие на позитивна правна норма, уреждаща формата на пълномощното, тя не може да се игнорира. Заявява, че тези три съдебни решения са първоинстанционни и не обвързват апелативната инстанция. Заявява, че аргументи са изложени само в решението на СГС и те са възпроизведени в жалбата, като аргументацията е неприемлива. Заявява, че не може да се възприеме и че ако формата на пълномощното останела обикновена писмена щели да се обезсмислят промените във формата на протокола на ОСС, защото според ответника по жалбата не може да се теоретизира, когато има изрична норма. Заявява, че с утежняване формата на протокола се гарантира, че в предвидените случаи ще има яснота и сигурност какво точно се е разисквало и какво точно се е приело на ОС чрез заверката на съдържанието, а чрез заверката на подписите се гарантира, че на

събранието са присъствали точно тези лица, които са се подписали, като се позовава отново на решение № 42/1.07.2020 г. на ОС-Шумен по т.д. № 52/2020 г. Посочва, че пълномощното няма отношение по тези въпроси, а всъщност формата на пълномощното определя как да става представителството на съдружниците, колко гъвкаво ще е то. Заявява, че следва да се съобрази и обстоятелството, че чл. 137,ал.4 от ТЗ изисква специална форма за важни решения на ОСС, съответно посочени, което е резонно и цели защита на сигурността, като касае по правило едно действащо дружество. Посочва, че при учредяване на ново дружество, макар да се приемат и решения в обхвата на ал.4, протоколът не се заверява, а настоящият случай е сходен с първоначално учредяване на дружество. Посочва, че имаме учредено и действащо дружество, но при смъртта на едноличния собственик на капитала следва тепърва да се конституират съдружници, да се приеме нов учредителен акт и да се избере управител. Счита, че случаи от вида на настоящия въобще не попадат в приложението на чл. 137,ал.4 от ТЗ относно особена форма на решенията на ОСС, още повече, че ОС се конституира със самия протокол от 3.02.2021 г., а дотогава ОС в тесен смисъл няма, има наследници на починал собственик, желаещи да продължат дейността на дружеството. Счита, че окръжният съд правилно е преценил, че разпоредбата на чл. 37 от ЗЗД не намира приложение по отношение на пълномощното за представителство на съдружник на ОС, тъй като е налице специална разпоредба, а именно тази на чл. 137,ал.6 от ТЗ, която изключва приложението на общата разпоредба на ЗЗД, която се прилага по отношение на договорите и едностранните сделки. Моли да бъде потвърдено обжалваното решение и да му бъде присъдена сумата 400 лв. за направените разноси за въззивното производство по жалбата за платеното адвокатско възнаграждение.

С подадената на 28.04.2021 г. (изпратена по куриер на 26.04.2021 г.), в законоустановения срок, частна жалба против определението на окръжния съд от 20.04.2021 г., жалбоподателят А. по в.-гр.С. твърди, че то е неправилно, защото няма представени доказателства, че претендираните разноси за адвокатско възнаграждение в размер на 400 лв. са сторени. Заявява, че с молбата за допълване на решението е представен договор за правна защита и съдействие от 8.03.2021 г., видно от който е предвидена

самостоятелна графа за отразяване на един от задължителните реквизити на този вид договори, а именно начин и срок за плащане, но на посоченото място не е отразен видът на плащане, от което следва, че договорът не е надлежно попълнен и не би могло да се приеме, че действително е заплатено уговореното възнаграждение в размер на 400 лв. Твърди, че в случая не може да се обоснове извод, че договорът има характер на разписка, с която се удостоверява, че страната не само е договорила, но е и заплатила адвокатското възнаграждение. Моли при приемане разноските да са сторени те да бъдат намалени поради прекомерност до размер на 200 лв. с оглед нормата на чл. 11 от Наредба №1/9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Видно от представеното с преписката от АВ заявление А4 с вх. № 20210225134522, на 25.02.2021 г. е направено искане от страна на „Ж.“ЕООД-гр.П. за вписване на промени в регистрирани обстоятелства относно управител на дружеството (поле 7), а именно заличаване на С. В. Г. като управител и нов управител И. С. Г., относно съдружници (поле 19), а именно Н. Н. Г., И. С. Г., В. С. Г. (ЕГН ...) и В. С. Г. (ЕГН ...), и четиримата с размер на дяловото участие по 1250 лв., заличаване на едноличния собственик на капитала С. В. Г. (поле 23). Към заявлението са приложени препис-извлечение от акт за смърт на С. В. Г., починал на 25.11.2020 г., декларация по образец по чл. 129,ал.2 във вр. с чл. 129,ал.1 от ТЗ от И. С. Г., декларация по чл. 13,ал.4 от ЗТРРЮЛНЦ от И. С. Г. относно истинността на заявените за вписване обстоятелства и приемането на представените за обявяване актове, документ за внесена ДТ, дружествен договор, препис от дружествен договор със заличени лични данни, нотариално заверено съгласие и образец от саморъчния подпис на управителя, удостоверение за наследници на С. В. Г., издадено на 30.11.2020 г. от Община-П., заявление на наследника В. С. Г. (ЕГН ...) до другите трима наследници, протокол от 14.01.2021 г., протокол от ОСС от 3.02.2021 г., пълномощно от В. С. Г. за И. С. Г., две декларации от И. С. Г. в качеството на управител на дружеството, пълномощно от И. С. Г. за адвокат К.К.. Видно е в случая, че на 25.11.2020 г. е починал едноличният собственик на капитала (5000 лв.) и управител на „Ж.“ЕООД-гр.П. С. В. Г.. Видно е и че неговите наследници на четирите лица, за които е поискано да бъдат регистрирани като съдружници. Видно е, че наследникът В. С. Г. (ЕГН

...) писмено е заявила, че се намира в гр. Т., Р. и е уведомила другите трима наследници, че желае да стане съдружник. Видно е от протокола от 14.01.2021 г., подписан от четиримата наследници, че те са решили да станат съдружници с равно участие, по 125 дяла от капитала на дружеството, насрочили са общо събрание за 3.02.2021 г. с посочен дневен ред (конституиране на четиримата законни наследници, промяна на правноорганизационната форма на дружеството от ЕООД на ООД, избор на управител на дружеството, приемане на дружествен договор). Видно е от представеното пълномощно, подписано от В. С. Г. (ЕГН ...) на 19.01.2021 г., че тя упълномощава И. С. Г. да извършва всякакви правни и фактически действия от нейно име и за нейна сметка и да я представлява с всички права във връзка с уреждане на въпросите относно дружеството „Ж.“ЕООД, да участва като неин представител в преговорите с останалите наследници при обсъждане на въпросите за съдбата на дружеството, да прави волеизявления от нейно име, да я представлява с всички права при провеждане на общо събрание, насрочено за 3.02.2021 г., като гласува от нейно име по въпросите от дневния ред така, както са описани предложенията за решения във връчения ѝ протокол/покана, или както намери за добре, да получава от нейно име покани за провеждане на други общи събрания на дружеството, като във връзка с изпълнението на тези действия пълномощникът е упълномощен да я представлява пред съответните физически и юридически лица, нотариални, съдебни, административни органи и служби, както и всякакви други държавни и общински органи, когато това се налага от естеството на задачата. Пълномощното е в обикновена писмена форма, няма нотариална заверка. Видно от представения протокол от ОСС от 3.02.2021 г., в него участват лично тримата наследници Н. Г., И. Г. и В. С. Г. (ЕГН ...), а наследникът В. С. Г. (ЕГН ...) е представлявана от И. Г. съгласно изрично пълномощно, както изрично е отразено навсякъде в протокола, включително при подписите. Видно от същия протокол, взети са решения за конституиране като съдружници в дружеството на четиримата наследници с равно дялово участие (по 125 дяла), за промяна на правноорганизационната форма на дружеството от ЕООД на ООД, за избиране на И. Г. за управител и за приемане на дружествен договор, съответно изписан в протокола. Този протокол е заверен на 24.02.2021 г. относно подписите на тримата и относно съдържанието от нотариус И.И..

Съгласно разпоредбата на чл. 114,ал.2 от ТЗ съдружник може да бъде представляван от пълномощник с изрично пълномощно с нотариално заверен подпис. Тази разпоредба касае действията при образуването на дружество с ограничена отговорност. В случая търговското дружество „Ж.“ЕООД вече е било учредено и от 2015 г. то е еднолично дружество с ограничена отговорност, чийто едноличен собственик на капитала и управител е С. В. Г., който е починал на 25.11.2020 г. Съгласно нормата на чл. 147,ал.2 от ТЗ, при управлението на ЕООД едноличният собственик решава въпросите от компетентността на общото събрание, за което се съставя протокол в съответната за решенията на общото събрание форма. В случая след смъртта на едноличния собственик на капитала на ЕООД (и негов управител) неговите четирима наследници по закон са изразили желанието си да станат съдружници в дружеството. Съставен е протокол от 3.02.2021 г., който отговаря на изискванията за форма по чл. 137,ал.4 от ТЗ. Спазени са съответните законови изисквания във връзка с вписване на промените, което е удостоверено от представените със заявлението А4 документи. Спорният в случая въпрос е дали пълномощното, дадено от наследника В. С. Г. (ЕГН ...) на наследника И. Г., с което той я е представлявал на общото събрание на 3.02.2021 г., е надлежно предоставено във формата по чл. 137,ал.6 от ТЗ (изрично писмено пълномощно) или то следва да бъде във формата по чл. 137,ал.4 от ТЗ, изискуема за протокола – с нотариално удостоверяване на подписите и съдържанието, извършени едновременно, тъй като в действащия към момента учредителен акт на дружеството не е предвидено изключението за обикновена писмена форма. Съгласно разпоредбата на чл. 137,ал.4 от ТЗ за взети от общото събрание на съдружници в ООД решения от посочени видове, сред които приемане на съдружници и избор на управител, протоколът се съставя с нотариално удостоверяване на подписите и съдържанието, извършени едновременно, като е допустимо в дружествения договор да бъде предвидена само писмената форма за този вид протокол. Съгласно нормата на чл. 137,ал.6 от ТЗ съдружниците-физически лица могат да гласуват в ОС чрез представител само при изрично писмено пълномощно. Видно е следователно, че законодателното решение е за гласуване на съдружник-физическо лице в общото събрание чрез представител да е достатъчно само изрично писмено пълномощно. Налице е специална разпоредба, уреждаща формата на упълномощаването за участие на

съдружника, респективно, за гласуване, в общото събрание на търговското дружество, поради което нормата на чл. 37 от ЗЗД в тези случаи не намира приложение. Несъмнено е, че законодателят не е предвидил при въвеждането през 2016 г. с нормата на чл. 137, ал. 4 от ТЗ в сегашната ѝ редакция на изискването за нотариално удостоверяване на протокол от ОСС, на което са взети решения от посочените в нормата видове, и въвеждане на изискване за формата на упълномощаване на представител от съдружника за участие в този вид събрание. С оглед изричната разпоредба на чл. 137, ал. 6 от ТЗ няма основание да се приеме, че когато общо събрание на съдружници взема решение от вида по чл. 137, ал. 4 от ТЗ, то съдружник-физическо лице трябва да упълномощи представител за гласуването с изрично писмено пълномощно, което да бъде обаче и с нотариално удостоверяване на подписа и съдържанието на пълномощното. Установява се следователно, че преценката на окръжния съд е правилна. Отказът на ДЛР е неправилно постановен, поради което правилно е отменен. Установява се следователно, че жалбата против решението на окръжния съд от 12.04.2021 г. е неоснователна и тя следва да бъде оставена без уважение. В диспозитива на обжалваното съдебно решение окръжният съд правилно е отменил отказа и точно е посочил номера на заявлението, но сега се констатира, че при указването на извършване на вписването е посочил обаче погрешен входящ номер на заявлението. Ще следва решението да се потвърди, като се изпише сега от апелативния съд верният номер на заявлението при указанието за вписване.

С писмо от 9.03.2021 г. А. по в. е изпратила на окръжния съд постъпилата жалба от „Ж.“ООД с приложенията към нея. Видно е, както е посочено в заключителната част на жалбата, че към нея е приложено пълномощно от 8.01.2021 г. от И. Г. като представляващ дружеството за адвокат К. (л.35 от досието на делото на ОС) и договор за правна помощ и съдействие от 8.03.2021 г. (л.36). Видно е от договора за правна защита и съдействие, подписан от клиента и от адвоката, че той е с предмет оказване на правна защита и съдействие, изразяващо се в обжалване на отказа на АД № 20210225134522-3/4.03.2021 г. и представителство пред съда, като е посочено договорено възнаграждение в размер на 400 лв., както и е посочено платена сума в брой 400 лв. Очевидно е, че в случая е надлежно удостоверено в този договор заплащането в брой на сумата 400 лв. от дружеството на адвоката за

защитата при обжалването на отказа на АВ пред окръжния съд. Неоснователно е следователно оплакването на жалбоподателя-АВ, заявено в частната жалба против определението на окръжния съд от 20.04.2021 г., че сумата не е заплатена, респективно, че разноските не са направени. Няма оплаквания на жалбоподателя да не е била заплатена таксата от 15 лв., също присъдена от окръжния съд. Няма следователно основания окръжният съд да не присъжда разноски на дружеството-жалбоподател с посоченото определение, направени за платена ДТ и за платено адвокатско възнаграждение. Заявено е евентуално от АВ с молбата от 20.04.2021 г. възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение и искане за неговото намаляване до размер от 200 лв. Съгласно разпоредбата на чл. 25, ал. 4 от ТЗ, жалбата против отказа на АВ се разглежда от окръжния съд в закрито заседание по реда на глава 21 „Обжалване на определенията“ от ГПК. Съгласно чл. 7, ал. 1, т. 7 от Наредба № 1/9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения адвокатското възнаграждение за процесуално представителство, защита и съдействие по граждански дела в производствата по частни жалби е в размер на 1/3 от минималния размер за една инстанция според предмета на делото и интереса на страната, но не по-малко от предвиденото в чл. 11. С оглед предмета на делото и нормата на чл. 11 от посочената Наредба, минималният размер на адвокатското възнаграждение в случая е 200 лв. Заплатено е възнаграждение в размер на 400 лв., което се явява прекомерно. Делото пред съда няма голяма фактическа и правна сложност, като единственият спорен въпрос е за приложението на нормата на чл. 137, ал. 6 от ТЗ, съображения за което вече са били изготвени и изложени от пълномощника на дружеството в производството пред Агенцията. При тези обстоятелства и съгласно разпоредбата на чл. 78, ал. 5 от ГПК искането на АВ за присъждане на по-нисък размер на разноските за заплатеното от дружеството адвокатско възнаграждение е основателно. Неправилно следователно окръжният съд е присъдил сума за адвокатско възнаграждение в размер на 400 лв., а следва да се присъди такава в размер на 200 лв. Частната жалба е следователно частично основателна. Определението на окръжния съд от 20.04.2021 г. следва да бъде потвърдено в частта му, с която са присъдени разноски в размер на 215 лв. и да бъде отменено в частта му, с която е присъдена сумата над 215 лв. до 415 лв.

От страна на дружеството като ответник в производството пред апелативния съд по подадената от АВ жалба против решението на окръжния съд се претендира с отговора на жалбата от 29.04.2021 г. за присъждане на разноски в размер на 400 лв. за платено адвокатско възнаграждение. Към отговора е представено в оригинал пълномощно от 26.04.2021 г. с договор за правна защита и съдействие от 26.04.2021 г. В пълномощното изрично и ясно е посочено, че дружеството е възложило на адвокат К. изготвянето на отговора на въззивната жалба при договорено възнаграждение 400 лв., като е отразена платена сума в брой 400 лв. Видно е следователно, че разноските са надлежно установени като направени. Тъй като от АВ е заявено още в производството пред окръжния съд възражение за прекомерност на този вид разноски, по изложените вече по-горе съображения съдът отново преценява, че този размер е прекомерен, поради което следва при условията на чл. 78, ал. 5 от ГПК сумата да бъде намалена, като се присъди адвокатско възнаграждение в размер на 200 лв.

С оглед на гореизложеното съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 260058, постановено в закрито съдебно заседание на 12.04.2021 г. от Окръжен съд-Пазарджик по т.д. № 34/2021 г. , с което е отменен по жалба на „Ж.“ЕООД, ЕИК отказ на длъжностно лице по регистрация при АВ № 20210225134522-3/4.03.2021 г., постановен по заявление рег. № 20210225134522/25.02.2021 г. за вписване в ТР към АВ на промяна в обстоятелствата по партидата на дружеството и е указано на длъжностното лице по регистрацията към А. по в. да извърши вписване на заявените обстоятелства по заявление образец А4 с вх. № 20210225134522 от 25.02.2021 г.

ОТМЕНЯ определение № 260264, постановено в закрито заседание на 20.04.2021 г. от Окръжен съд-Пазарджик също по т.д. № 34/2021 г., с което е допълнено решение № 260058/12.04.2021 г. в частта за разноските, В ОБЖАЛВАНАТА НЕГОВА ЧАСТ, с която е осъдена „А. по в.“-гр.С. да заплати на „Ж.“ЕООД-гр.П. сторените по делото разноски в размер над 215 лв. до 415 лв. (от които 15 лв. ДТ и 400 лв. договорено и заплатено

адвокатско възнаграждение), КАТО ВМЕСТО ТОВА ПОСТАНОВЯВА:

НАМАЛЯВА съгласно разпоредбата на чл. 78,ал.5 от ГПК по възражение на А. по в.-гр.С., заявено с молба от 20.04.2021 г., размера на адвокатското възнаграждение, платено от жалбоподателя в производството пред окръжния съд по т.д. № 34/2021 г. на ОС-Пазарджик „Ж.“ЕООД-гр.П., за осъществена адвокатска защита и съдействие за производството по делото пред окръжния съд от размер 400 лв. като прекомерен на размер 200 лв.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молбата с вх. № 264207/15.04.2021 г., подадена от „Ж.“ЕООД-гр.П. до Окръжен съд-Пазарджик по т.д. № 34/2021 г., за допълване на постановеното по посоченото дело решение № 260058/12.04.2021 г. с присъждане в полза на дружеството и в тежест на А. по в.-гр.С. и на сумата 200 лв. за разноси по делото за платено адвокатско възнаграждение.

ПОТВЪРЖДАВА определение № 260264, постановено в закрито заседание на 20.04.2021 г. от Окръжен съд-Пазарджик също по т.д. № 34/2021 г., с което е допълнено решение № 260058/12.04.2021 г. в частта за разностите, В ОБЖАЛВАНАТА НЕГОВА ЧАСТ, с която е осъдена „А. по в.“-гр.С. да заплати на „Ж.“ЕООД-гр.П. сторените по делото разноси в общ размер на 215 лв., от които 15 лв. ДТ и 200 лв. договорено и заплатено адвокатско възнаграждение.

НАМАЛЯВА съгласно разпоредбата на чл. 78,ал.5 от ГПК по възражение на А. по в.-гр.С., заявено с молба от 20.04.2021 г., размера на адвокатското възнаграждение, платено от ответника по подадената от А. по в.-гр.С. жалба в производството пред апелативния съд по в.т.д. № 389/2021 г. на Апелативен съд-Пловдив „Ж.“ЕООД-гр.П., за осъществена адвокатска защита и съдействие за производството по делото пред апелативния съд от размер 400 лв. като прекомерен на размер 200 лв.

ОСЪЖДА А. по в.-гр.С., бул.“Е.Б.“20 да заплати на „Ж.“ЕООД-гр.П., ул.“В.“№ 44, ЕИК сумата 200 лв. – разноси за платено адвокатско възнаграждение за производството по подадената от Агенцията жалба до Апелативен съд-Пловдив против решение на ОС-Пазарджик по т.д. №34/2021

г. на ОС-Пазарджик.

Решението съгласно разпоредбата на чл. 25, ал.4, изр.2 от ЗТРРЮЛНЦ е окончателно и не подлежи на обжалване.

Препис от настоящото решение да се изпрати за обявяване в Търговския регистър съгласно чл. 13,ал.7 от ЗТРРЮЛНЦ относно „Ж.“ЕООД-гр.П., ул.“В.“№ 44, ЕИК

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____